

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!
Tisztelt Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1418-4/2014.
Érkezett:	2014 OKT 21.
Példány:	1
Melléklet:	12 db
Kezelőiroda:	P1

A IV/1418-2/2014 ügyszámú levelére válaszolva elsőként arról tájékoztatom, hogy több kísérletet tettem ügyvédi segítség igénybe vételére. Azonban sem ügyvédként tevékenykedő ismerősöm, sem a Nógrád Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálatánál dolgozó nem tudták megmondani, hogy pontosan mi volt a hiányossága alkotmányjogi panasz indítványomnak, vagyis mit és hogyan kellene indokolnom, hogy megindítsák az Alkotmánybírósági eljárást. Egyébként ügyvéd ismerősöm és az igazságügyi szolgálatnál dolgozó ügyvéd is azt közölte, hogy Alkotmánybírósági ügye még nem volt, ezért azt tanácsolták, hogy próbáljam meg a korábbinál részletesebb leírni, indokolni az Alkotmánybírósági eljárás szükségességét.

Nógrád megyében működő jogvédő szervezetet nem ismerek, ezért e-mailben kértem segítséget két általam ismert jogvédő szervezettől. A Magyar Helsinki Bizottság nem válaszolt, a TASZ pedig közölte, hogy kérésem nem kapcsolódik azokhoz a jogsértési témákhoz, amelyeknél szerény forrásaik miatt segíteni tudnak.

Mindezek után – a rendelkezésre álló idő szűkössége miatt - nem maradt más lehetőségem, mint hogy önerőből meggyőzzem Önt az Alkotmánybírósági eljárás szükségességéről. Megvallom, őszintén azt nem tudom, hogy sikerül-e Önt meggyőzőm, de akárhányszor olvasom el a jogtárban az Alaptörvényt és a hozzá kapcsolódó anyagokat, minden alkalommal arra a következtetésre jutok, hogy ha továbbra is hatályban marad a Salgótarjáni Járásbíróság ítélete, akkor azt is ki kell mondani, hogy **nem igaz az amit az Alaptörvény úgy fogalmaz meg, hogy Magyarország jogállam.**

A IV/1418-2/2014 ügyszámú levélben azt írja, hogy” beadványa nem tartalmaz kellő indoklást arra nézve, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (2) bekezdése, a Salgótarjáni Járásbíróság 1.P.20.181/2012/25. számú ítélete, a Balassagyarmati Törvényszék 2Pf.20.377/2013/4. számú ítélete és a Kúria Pfv.V.21.690./2013/2. számú végzése miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvénynek az indítványban hivatkozott rendelkezéseivel.” Remélem jelen levelemben már elég indoklást talál annak érdekében, hogy megindítsák az Alkotmánybírósági, alkotmányossági eljárást.

A Salgótarjáni Járásbíróság (és a Balassagyarmati Törvényszék) eljárása során az Alaptörvény több pontját is megsértette. Ez a kijelentésem akkor is igaz, ha állításaimat esetleg nem tudom majd teljes mértékben igazolni.

A Salgótarjáni Járásbíróság (és a Balassagyarmati Törvényszék) az Alaptörvény alábbi pontjait sértette meg:

- „Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.”
- „Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”
- B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”
- M) cikk (2) bekezdés: „Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. **Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.**”
- R) cikk (1)-(2)-(3) bekezdései: „Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.” „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.” „Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.”

- XV. cikk (1) bekezdés: „A törvény előtt mindenki egyenlő.”
- XXVIII. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”
- 26. cikk (1) bekezdés: „A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak.”
- 28. cikk: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A Salgótarjáni Járásbíróság (és a Balassagyarmati Törvényszék) ítélete sérti az Alaptörvény I. cikk (1)-(2) bekezdését, valamint a VI. cikk (1)-(2) bekezdését, továbbá akadályozza, hogy sikeresen fellépjek az Alaptörvény ezen szabályait megszegő [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]-vel szemben.

- I. cikk (1)-(2) bekezdése: „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.” „Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.”
- VI. cikk (1)-(2) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.” „Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.”

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 271. § (2) bekezdése és a Kúria Pfv.V.21.690./2013/2. számú végzése nem felel meg az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésének és a XXVIII. cikk (7) bekezdésének.

- T) cikk (3) bekezdés: „Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”
- XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Alkotmányjogi panaszom részletes indoklása:

A Salgótarjáni Járásbíróságon folyó per előzményeit jelen beadványomban – azért, hogy az ne legyen nagyon hosszú - nem részletezném, azok megtalálhatók az 2014.08.06-i keltezésű Alkotmányjogi panasz indítványomhoz mellékletként csatolt kúriának írt felülvizsgálati kérelemben.

Annyit viszont még mindenképpen szükségesnek tartok rögzíteni, hogy a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] beadványom további részében: [REDACTED] [REDACTED] akivel érvényes telefonszolgáltatási szerződésem volt 2008. utolsó negyedévében postai úton az alábbi szövegű ajánlattal (1. sz. melléklet) keresett fel:

„A csoportos beszédési megbízással most több szempontból is jól jár! Ha 2008. december 31-ig dönt úgy, hogy ezt a fizetési módot választja, beszédforgalmi díjából három hónapon keresztül havi 1000 Ft. kedvezményt adunk. Bankjának egy nyomtatványon keresztül adhat megbízást, melyet könnyen beszerezhet a Pannon üzletekben vagy a számlafizető bankfióknál. A szolgáltatás nemcsak kényelmes, de tökéletesen biztonságos is. Társaságunk a banki számla megterhelése előtt legalább hat nappal elküldi önnek telefonszámláját és így vitás kérdés esetén azonnal letilthatja a fizetési megbízást.”

Én hosszas töprengés után úgy döntöttem, hogy elfogadom a [REDACTED] ajánlatát és 2008.11.26. napján felkerestem a számlámat vezető pénzügyészt, és a nálam levő csekken szereplő azonosítóval -

ügyfélszám: 21015398 - felhatalmazást adtam csoportos beszédési megbízás alkalmazására. (18. sz. melléklet)

Ugyancsak tény, leveleiben maga a Pannon igazolta – pl. a 2. sz. mellékletként csatolt levélben –, hogy ajánlatom elfogadásáról, 2008.12.09. napján értesült, de automatizált rendszere azt nem tudta rögzíteni.

Az Alkotmánybírósági eljárás szempontjából fontos tény hogy a **██████████** rögzítési hibájáról nem értesített, ezzel több jogszabályban előírt kötelezettségét is megszegte. Lásd: 21/2006. (XI. 24.) MNB rendelet 24. § (2) bekezdésben foglalt tájékoztatási kötelezettség, a 16/2003. (XII. 27.) IHM rendelet 17. § (3) és (4) bekezdéseiben foglalt tájékoztatási kötelezettségek, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 4. § (1) és (4) bekezdéseiben, valamint a Ptk. 277 § (4) és (5) bekezdéseiben előírt tájékoztatási kötelezettségek.

Itt kell megjegyezni, hogy ezeket a kötelezettségek szegéseket a **nem pártatlanul eljáró Salgótarjáni Járásbíróság alkotmányértő eljárása és ítélete meghozatalakor szándékosan figyelmen kívül hagyta. Külön kiemelem a 16/2003. (XII. 27.) IHM rendelet 17. § (3) és (4) bekezdéseiben foglalt tájékoztatási kötelezettségek figyelmen kívül hagyását**, mivel az említett jogszabályra a Salgótarjáni Járásbíróság hívta fel akkor a figyelmemet, amikor 2012.02.01-i keltezésű – valójában 2013.02.01. napján készült - 1.P.20.181./2011/20. számú végzésével (3. sz. melléklet) a pert részben alperesi viszontkeresetem tekintetében megszüntette.

A jogszabály megismerése után a jogszabályban előírt tájékoztatási kötelezettségre 2013.02.27-i keltezésű beadványomban (4. sz. melléklet) - a rövidesen idézendő szöveggel - fel is hívtam a Salgótarjáni Járásbíróság figyelmét: „A folyamatban levő per kapcsán szükségesnek tartom megemlíteni, hogy az elektronikus hírközlési előfizetői szerződésekre és azok megkötésére vonatkozó részletes szabályokról szóló 16/2003. (XII. 27.) IHM rendelet 17. §-ában egyértelműen szerepel, hogy **a szolgáltatónak minden esetben az igénylőt kell megkeresnie, vele kell kapcsolatot létesítenie, s ezen kötelezettségének elmulasztása alól semmi sem mentesíti a Telenort.**”

Amennyiben a Salgótarjáni Járásbíróság az Alaptörvénynek megfelelően a fogyasztó jogait védve, igazságosan és pártatlanul járt volna el, már ekkor kimondta volna, hogy a Telenor nem teljesítette jogszabályban előírt kötelezettségét.

A következő tény, amit meg kell említeni, hogy a 2008.12.09. napján hatályos jogszabályok szerint a **██████████** és köztem **fennálló szerződés módosulása megtörtént**, részben éppen azért, mert a Telenor nem értesített.

A Salgótarjáni Járásbíróság is idézi ítéletében

- az Elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C törvény (továbbiakban: Eht.) 132. § (1) bekezdését, amely szerint az **előfizetési szerződés módosítására az előfizetői szerződés megkötésének szabályai vonatkoznak,**
- az Eht. 129. § (1) bekezdését, amely szerint az előfizetési szerződést írásban, szóban vagy **ráutaló magatartással köthetik meg,**
- az Eht. 127. § (2) bekezdését, amely szerint az **előfizetési szerződésekre a Ptk. szerződésekre** vonatkozó rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel és kiegészítésekkel kell alkalmazni,

továbbá ismeri azt a tényt, hogy a ██████████ ajánlatában írtaknak teljes mértékben eleget tettem, majd mindezek után azt írja, hogy „a bíróság álláspontja szerint a szerződés módosítása, azaz a fizetés módjának megváltozása nem történt meg, hiszen a csoportos beszédési megbízásra való átállás nem valósult meg a téves azonosító megadása miatt.”

Az tény, hogy a Pannon automatizált rendszere hibájából valóban nem történt meg csoportos beszédési megbízásra való átállás, de jogilag megtörtént a szerződés módosulása.

A szerződés módosulását igazolják egyrészt a már korábban említett jogszabályok – az Eht. 132. (1) bekezdése, az Eht. 129. § (1) bekezdése - valamint az Eht. 127. § (2) bekezdéséhez kapcsolódva az alábbi jogszabályok:

- Ptk. 205. § (1) A szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.
- Ptk. 211. § (1) **Aki szerződés kötésére ajánlatot tesz, ajánlatához kötve marad, kivéve, ha kötöttségét az ajánlat megtevételekor kizárta.**
- Ptk. 213. § (1) **A szerződés jelenlevők között abban az időpontban jön létre, amikor az ajánlatot elfogadják, távollevők között pedig akkor, amikor az elfogadó nyilatkozat az ajánlattevőhöz megérkezik.**
- Ptk. 214. § (1) A szerződési nyilatkozat, ha azt szóban vagy szóbeli üzenettel tették, a másik fél tudomásszerzésével válik hatályossá; **az írásban vagy távirati úton közölt nyilatkozat hatályosságához pedig az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen.**
- Ptk. 216. § (1) Szerződést jogszabály ellenkező rendelkezése hiányában akár szóban, akár írásban lehet kötni. **A szerződési akaratot ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni.**

Ugyancsak a **szerződés módosulása következtethető ki** a Ptk 214. § (4) bekezdéséből, amely szerint „ha az elfogadó idejében megtett nyilatkozata az ajánlattevőhöz elkésve érkezik, az ajánlattevő köteles a másik felet haladéktalanul értesíteni arról, hogy a szerződés nem jött létre. **Ha ezt elmulasztja, a szerződés létrejön.**” Ennek a bekezdésnek a szövegéből, szelleméből az is következik, hogy amennyiben elfogadnánk a Telenor érvelését, hogy hibás volt a megadott azonosító, akkor a [REDACTED] k engem értesítenie kellett volna. Azonban a [REDACTED] engem, mint szerződő felet az általa hibásnak tekintett azonosítóról nem értesített, ezért a szerződés módosulása, fizetési mód megváltozása megtörtént, az ígért 3x1000,- Ft fizetési kedvezmény megilletett.

Amennyiben a Salgótarjáni Járásbíróság jogkövető magatartást valósított volna meg, elfogadta volna, hogy a törvények mindenkire, úgymint a [REDACTED] a és Salgótarjáni Járásbíróságra is vonatkoznak, akkor a törvények szövegének megfelelően azt a következtetést vonta volna le, hogy a szerződés módosulása megtörtént.

Ha már szóba került foglalkozzunk azzal a kérdéssel is, hogy hibás volt-e az első csoportos beszédési megbízási felhatalmazáson feltüntetett azonosító. A tény az, hogy **az első csoportos beszédési megbízási felhatalmazáson szereplő azonosító, nem volt hibás, nem volt rossz**, mindössze annyi volt vele a probléma hogy azt a [REDACTED] automatikus rendszere nem tudta kezelni. Mindezt igazolják a [REDACTED] hibás számlái (5.-10. sz. melléklet), a Pannon nevében eljáró ügyvéd levele (11. sz. melléklet) és az [REDACTED] Magyarország Inkasszó fizetési felszólítása (19. sz. melléklet). Az első csoportos beszédési megbízási felhatalmazáson levő szám szerepel a számlákon (5.-10. sz. melléklet), a csekkszelvényeken, és a mai napig erre hivatkozik, a [REDACTED] képviselőjében eljáró ügyvéd is (11. sz. melléklet). Mindezek alapján egyértelműen megállapítható hogy a megadott azonosító nem volt téves. Mindezek mellett azt is elismerem, hogy a számlákon kisebb betűmérettel az a szám is szerepel, amelyet a [REDACTED] automatikus rendszere megkövetel, de erről a számról egyetlen szó sem szerepel a [REDACTED] ajánlatában. A teljesség igénye miatt azt is közlöm arról, hogy van ilyen csoportos beszédési megbízásra adott felhatalmazásnál közlendő szám, csak akkor szereztem tudomást, amikor 2009. márciusának elején a [REDACTED] salgótarjáni képviselőjén történt megjelenésemkor felhívták rá a figyelmemet, hogy legközelebb ezzel a számmal adjak csoportos beszédési megbízás alkalmazására szóló felhatalmazást.

Idézet a Salgótarjáni Járásbíróság ítéletéből:

„A felmondás jogszerűségét vizsgálva, a bíróság, megállapította, hogy az alperes a 8.058 Ft-ról kiállított számlát a [REDACTED] többszöri felszólítására sem fizette meg, a díjtartozás meghaladta az 5.000 Ft-ot, és az **alperes nem a díjtartozás összegszerűségének vitatása miatt fordult a [REDACTED] -hez, hanem csupán azt kifogásolta, hogy a szerződés fizetési módjának megváltozását a [REDACTED] rendszerében nem rögzítette, emellett a nem vitatott összegeket, tehát a csekkes fizetéssel együtt járó 120 Ft-on felüli díjat sem fizette meg a szolgáltatónak.**”

A fenti mondat önmagának is ellentmondó megfogalmazást tartalmaz, amikor azt írja hogy: „**alperes nem a díjtartozás összegszerűségének vitatása miatt fordult a [REDACTED] -hez**” illetve „**a nem vitatott összegeket,**””**sem fizette meg a szolgáltatónak.**”

A Salgótarjáni Járásbíróság teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy elsősorban azért reklamáltam, mert a Pannon sorra helytelen számlákat bocsájtott ki. Állításom igazolja a [REDAKTOR] azon levele, amelyet 2. sz. mellékletként csatoltam, illetve állításom igazolására csatolom a [REDAKTOR] írt 2009.02.03-i keltezésű levelem (12. sz. melléklet), - amelyből egyértelműen megállapítható, hogy díjtartozás összezszerúsége miatt reklamáltam, - és amelyhez mellékelve visszaküldtem az időszoban második helytelen számlát (6. sz. melléklet), amely a Telenor keresetlevelében levő két számla egyike. Ezenkívül mellékelem 2009.05.28-i levelem, és az annak mellékletét képező táblázatot (13. sz. melléklet), amely világosan megmutatja melyik számla mennyivel tért el a jogos összegtől. A táblázatban nem szereplő hatodik számla (10. sz. melléklet) – amely a bírósági kereset másik tétele -, az ötödik számlához (9. sz. melléklet) hasonlóan teljesen jogtalan.

A Salgótarjáni Járásbíróság teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy elsősorban a díjtartozás összezszerúségének vitatása miatt írtam a [REDAKTOR] és küldtem vissza második helytelen összegű számláját (6. sz. melléklet), mégis képes volt az ítéletébe azt írni, hogy az összezszerúséget nem vitattam, azért mert az jobban illett ítélete indoklásához. Erre Eht. 134. § (7) bekezdése adja meg erre a választ. Az Eht. 134. § (7) bekezdése kimondja, hogy „nem jogosult a szolgáltató felmondani a szerződést, ha a díjtartozás összege nem haladja meg az előfizető havi előfizetési díjának megfelelő összeget, illetve havi előfizetési díj hiányában vagy 5000 Ft-nál magasabb havi előfizetési díj esetén az 5000 Ft-ot, vagy ha az előfizető a díjtartozás összezszerúségét vitatja, és a vita rendezése érdekében a Hatósághoz vagy a jogvita elbírálására jogosult más szervezethez kérelmet terjesztett elő, feltéve, hogy az előfizető a szolgáltatás igénybevétele után a nem vitatott, illetve az esedékes, nem vitatott további díjakat folyamatosan megfizeti.

Márpedig a Salgótarjáni Járásbíróság számára ismert volt az is, hogy a díjtartozás összegét vitattam, és az is hogy, jogos panaszom orvoslásának elmaradása miatt sorban fordultam az illetékes hatóságokhoz (14. sz. melléklet), továbbá az is, hogy a további díjakat annak ellenére is, hogy azok összege szintén vitatott volt fizettem.

Ez az indoklás és jogalkalmazási mód ellentmond az Alaptörvény 28. cikkének, amely szerint „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A Salgótarjáni Járásbíróság nem teljesítette Pp. 7. § (2) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettséget. Például nem tájékoztatott arról, hogy - a tárgyalásokon való megjelenésem mellett is - jogosult vagyok arra, hogy a tárgyalások jegyzőkönyveiből, valamint a felperes beküldött dokumentumokból egy-egy példányt kérjek és (ingyen) kapjak, továbbá azokra 15 napon belül írásban észrevételt tehetek.

A Salgótarjáni Járásbíróság megszegte a Pp. 3. § (6) bekezdésében előírt kötelezettségét, mely szerint "a bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra - törvényben előírt időn belül - nyilatkozhassanak."

A Salgótarjáni Járásbíróság megszegte a Pp. 8. § (1) bekezdésében előírt kötelezettségét, mert nem biztosította, hogy a per résztvevőjeként jogaimat rendeltetésszerűen gyakorolni tudjam. Többek között ezért következett be, hogy az első fokú írásos ítélet, olyan jogszabályra való hivatkozással készült, amely egyrészt nem a vitatott cselekményre vonatkozik, másrészt a vitatott cselekmény bekövetkeztekor nem csak hatályban nem volt, hanem még ki sem hirdették. Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy az első fokú ítélet eljárási hibával terhelt eljárás nem a Pp. 2. § (1) bekezdésében előírt tisztességes eljárás során született.

Mindezeket a 2013.02.27-i keltezésű beadványommal (4. sz. melléklet), amelyet 2013.02.28-án személyesen adtam át a Salgótarjáni Járásbíróságon tárgyalás közben a bírónak, valamint a [REDAKTOR]

szolgáltatót, illetve a jogosult a felhatalmazás tudomásulvételéről vagy visszautasításáról értesíti a kötelezett bankszámláját vezető hitelintézetet és a fogyasztót. Mindezek alapján nem vitatható, hogy a csoportos beszedési megbízási felhatalmazás el nem fogadásáról a [REDACTED] és nem a számlavezető pénzügyintézetnek kellett volna engem értesítenie.

Véleményem szerint, már ez az egy hiba, hogy a Salgótarjáni Járásbíróság ítéletében olyan jogszabály, olyan bekezdésére hivatkozik, amely egyrészt nem az elmaradt cselekményre vonatkozik, másrészt a cselekmény elmaradásának időpontjában még nem volt hatályban, sőt még ki sem hirdették annyira ellentétes a jogállamisággal és a jogbiztonsággal, hogy akkor is meg kellene semmisíteni a Salgótarjáni Járásbíróság ítéletét, ha annak nem lenne több hibája.

A Ptk. 209. § (1) bekezdése szerint **tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel**, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.

A fogyasztóval kötött szerződésekben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet kimondja, hogy a fogyasztói szerződésben többek között tisztességtelennek minősül különösen az a szerződési feltétel, amely

- a szerződés bármely feltételének értelmezésére a fogyasztóval szerződő felet egyoldalúan jogosítja,
- kizárólag a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel annak megállapítására, hogy teljesítése szerződésszerű volt-e,
- a fogyasztót teljesítésre kötelezi abban az esetben is ha a fogyasztóval szerződő, fél nem teljesíti a szerződést,
- a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára változtatja meg.

A fogyasztói szerződés érvényességével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 2/2011. PK vélemény alapján a „vélelem szól amellett, hogy a fogyasztói szerződésben az egyoldalúan, előre meghatározott, illetve az általános szerződési feltételt a felek egyedileg nem tárgyalták meg. A fogyasztóval szerződő fél ezt a vélelmet csak akkor tudja sikeresen megdönteni, ha kétséget kizáróan bizonyítja: a szerződéskötést megelőzően biztosította annak lehetőségét, hogy az adott feltétel tartalmát a fogyasztó befolyásolhassa és a fogyasztó e lehetőséggel nem élve fogadta el a feltételt.” Az ügy tárgyalása során a Telenor csak azt tudta bizonyítani, hogy aláírtam papírt, amely szerint tudomást szereztem az általános szerződési feltételekről, de azt nem, hogy telefon vásárlásaim, szerződéskötéseim alkalmával egy szót is ejtettek volna az általános szerződési feltételekről, azt pedig főként nem, hogy az általános szerződési feltételekben szereplő valamely feltétel tartalmát befolyásolhassam.

Az általam elfogadott ajánlatban többek között az szerepelt, hogy az ajánlat elfogadása, csoportos beszedési megbízással kapcsolatos felhatalmazás adása után „vítás kérdés esetén **azonnal letilthatja a fizetési megbízást**”, azaz megreklamálhatja a helytelen számlákat, és addig amíg az Eht. 138. § (1) bekezdése alapján a szolgáltató nem orvosolja a hibákat nem kell fizetnie, a szolgáltató nem alkalmazhatja az általános szerződési feltételeket, nem vezethet be híváskorlátozást, nem mondhatja fel a szerződést. Álláspontomat igazolja a

- Ptk. 205/C. §-a: „**Ha az általános szerződési feltétel és a szerződés más feltétele egymástól eltér, az utóbbi válik a szerződés részévé.**”
- Ptk. 207. § (1) bekezdése: „**A szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akarata és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.**” Azonnal letilthatja, nem kell megfizetnie, csak akkor ha a szolgáltató a szükséges korrekciókat elvégezte, és újat bocsátott ki a helyes összegről.
- Ptk. 210. § (1) bekezdése: „Aki a szerződés megkötésekor valamely lényeges körülmény

tekintetében tévedésben volt, a szerződési nyilatkozatát megtámadhatja, ha tévedését a másik fél okozta vagy felismerhette.”

Egyértelmű az is, hogy a bíróság elsőfokú ítéletében leírtakkal szemben a Ptk. 205/C. §-a alapján az általános szerződési feltétel már nem volt része a köztem és a [REDACTED] között fennálló szerződésnek. Egyértelmű az, hogy nem csak ezt az egy számlát (6. sz. melléklet), hanem az összes számla (5.-10. sz. melléklet) kiegyenlítését visszautasíthattam volna, de én a szerződő felek között megkívánt együttműködési kötelezettségre tekintettel csak ennél az egy számlánál tettem meg, mégpedig azért, hogy a Telenor eleget tegyen szerződésből fakadó, törvényben előírt (Eht. 138. § (1)) kötelezettségének.

Egyértelmű az is, hogy abban az esetben, ha az általános szerződési feltételek alkalmazhatósága nem került volna ki a Telenor és köztem fennálló szerződésből, akkor is Telenor késedelmei miatt a Ptk. 302. és 303. §-ai alapján jogosan nem alkalmazhatott híváskorlátozást, és nem mondhatta volna fel a szerződést, mert a [REDACTED] (jogosult) törvénysértései, késedelmei akadályozták azt, hogy én a kötelezett késedelembe essek.

Ptk. 302. § (1) bekezdése alapján a **jogosult késedelembe esik, ha elmulasztja azokat az intézkedéseket, nyilatkozatokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kötelezett megfelelően teljesíteni tudjon.** A Ptk. 303. § (3) bekezdése szerint a **jogosult késedelme a kötelezett egyidejű késedelmét kizárja.**

A Pannon, a szerződő fél, úgymint jogosult többszörösen késedelembe esett, lásd csoportos beszédési megbízás megérkezésének rögzítése, tájékoztatási kötelezettségek nem teljesítése, helytelen számlák készítése, jogos reklamáció után a szükséges intézkedések megtétele. Ennek alapján megállapítható a Ptk 302. §-a alapján a [REDACTED] mint jogosult késedelembe esett, és elmulasztotta azokat az intézkedéseket, tájékoztatásokat, nyilatkozatokat, amelyek szükségesek lettek volna ahhoz, hogy a kötelezett megfelelően teljesíteni tudjon. A Ptk. 303. § (3) bekezdése alapján pedig a jogosultnak ([REDACTED]) a késedelme kizárja azt, hogy Én, mint kötelezett egyidejűleg késedelembe essek.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „**Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**”

A Salgótarjáni Járásbíróság eljárása nem volt pártatlan, és ítélete nem volt igazságos akkor, sem ha én azt a rendelkezésemre álló dokumentumokkal nem tudom egyértelműen bizonyítani. A Salgótarjáni Járásbíróság álláspontja az egész eljárás során az volt, hogy telefonáltam, ezért fizessek, és nem számít az, hogy a felperes több esetben nem a fennálló szerződésnek megfelelő számlákat állított ki, illetve több esetben nem teljesítette jogszabályokban előírt tájékoztatási kötelezettségeit.

Remélem, hogy beadványomban sikerült igazolnom, hogy a Salgótarjáni Járásbíróság ügyemet jelentős részrehajlással, nem pártatlanul intézte, eljárása során nem érvényesült az igazságosság alkalmazásának szándéka.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint „**A törvény előtt mindenki egyenlő.**”

Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése szerint „**Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**”

Remélem, hogy sikerült érzékeltetnem, hogy a Salgótarjáni Járásbíróság nem velem egyenlő félként kezelte a Telenort és eljárása során úgy járt el, mintha rá (a Salgótarjáni Járásbíróságra) és Telenorra az Alaptörvény és a jogszabályok nem rónának kötelezettséget.

Az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése szerint „**Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.**”

A Salgótarjáni Járásbíróság nem teljesítette Alaptörvényben előírt kötelezettségét, egyáltalán nem lépett fel az erőfölényével visszaélő Telenorral szemben.

megtörténhetett az számomra érthetetlen, felfoghatatlan. Én ezen döntés alapján nem tudok mást feltételezni, hogy az ügyben eljáró bírók hanyagságból el sem olvasták fellebbezésemet, meg sem vizsgálták a döntés helyességét. Az ilyen emberekről pedig egyértelműen megállapítható, hogy bírónak alkalmatlanok. Ugyancsak alkalmatlanok bírónak, ha elolvasták az anyagot, de nem foglalkoztak az első fokú ítélet számos jogtalanságával. Az ügy kapcsán megjegyzem, hogy ameddig a bírók minden következmény nélkül ennyire jogtalan, megalapozatlan, törvénysértő, Alaptörvényt sértő döntéseket hozhatnak, nem várható el az sem, hogy legalább a következő alkalommal rendesen elvégezzék munkájukat. Akkor pedig mitől és hogyan fog a jogállamiság, a jogbiztonság Magyarországon érvényesülni, ha más bírói szervek Kúria, Országos Bírói Tanács (22.-23. sz. melléklet) ténylegesen nem is foglalkoznak az ügygel, pedig véleményem szerint kellene, mert az ügyemben eljáró bírók megsértették a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény alábbi előírásait:

„36. § (1) **A bíró hivatását esküjéhez hűen köteles gyakorolni**, igazságszolgáltatási feladatainak teljesítését nem tagadhatja meg, a rábízott ügyekben folyamatosan, **lelkiismeretesen köteles eljárni.**”

„Én, (az eskütevő neve) **fogadom**, hogy Magyarországhoz és annak **Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; (a tisztség megnevezése)** tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Fogadom, hogy a rám bízott ügyeket **tisztességes eljárásban, részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen, kizárólag a törvényeknek megfelelően bírálok el; hivatásom gyakorlása során az igazságosság és a méltányosság vezérel.**”

„(2) **A bíró minden ügyben befolyástól mentesen, és részrehajlás nélkül köteles eljárni.**”

„(4) **A bíró az eljárása során köteles az ügyféllel szemben tisztességes és pártatlan magatartást tanúsítani.**”

A Pp. 271. § (2) bekezdése – „**nincs helye felülvizsgálatnak** olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg” - véleményem szerint nem felel meg az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésének, mi szerint „**Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel**”, márpedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy „**Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.**”

Másrészről a Pp. 271. § (2) bekezdése gátolja a jogállamiság, a jogbiztonság kiteljesítését, mert abban az esetben, ha mondjuk az első fokon eljáró bíróság betartja ugyan a pártatlan ítélkezés szabályait, azonban a tényállást, jogszabályt véletlenül rosszul értelmezi, a másodfokon eljáró bíróság pedig – mint esetem is mutatja – nem foglalkozik az ügygel, akkor már nincs olyan bírósági szerv, akitől a rosszul értelmezett tényállás, vagy jogszabály miatt jogsértő ítélet jogi orvoslását lehetne kérni.

Salgótarján, 2014. október 18.

Tisztelettel

Szabó András
indítványozó

Mellékletek:

- 1.) Pannon Gsm Távközlési Zrt ajánlata,
- 2.) Pannon Gsm Távközlési Zrt. 2009.07.16-i keltezésű levele,
- 3.) a Salgótarján Járásbíróság 1.P.20.181/2011/20. számú végzése,
- 4.) 2013.02.27.-i keltezésű bírósági beadványom,
- 5.) a Pannon Gsm Távközlési Zrt. 2008.12.19-i keltezésű számlája,
- 6.) a Pannon Gsm Távközlési Zrt. 2009.01.20-i keltezésű számlája,
- 7.) a Pannon Gsm Távközlési Zrt. 2009.02.20-i keltezésű számlája,
- 8.) a Pannon Gsm Távközlési Zrt. 2009.03.17-i keltezésű számlája,
- 9.) a Pannon Gsm Távközlési Zrt. 2009.04.20-i keltezésű számlája,
- 10.) a Pannon Gsm Távközlési Zrt. 2009.05.18-i keltezésű számlája,
- 11.) a Telenor Magyarország Zrt. képviseltében eljáró Vitári Ügyvédi Iroda levele,
- 12.) a Pannon Gsm Távközlési Zrt-nek írt 2009.02.03-i keltezésű levelem,
- 13.) a Pannon Gsm Távközlési Zrt-nek írt 2009.05.28-i keltezésű levelem,
- 14.) 2012.07.19-i keltezésű bírósági beadványom,
- 15.) 2013.045.08-i keltezésű bírósági beadványom,
- 16.) a Salgótarján Járásbíróság 1.P.20.181/2012/26. számú végzése,
- 17.) a Salgótarján Járásbíróság 1.P.20.181/2012/11. számú jegyzőkönyve, amelyet 2013.10.14-i keltezésű beadványom alapján elektronikus formában kaptam meg,
- 18.) 2008.11.26-i keltezésű csoportos beszédési megbízás alkalmazására adott felhatalmazás,
- 19.) EOS KSI Magyarország Inkasszó Kft. fizetési felszólítása,
- 20.) 2009.08.18-i keltezésű levelem,
- 21.) a Budapest Környéki Törvényszék 22.P.24.962/2013/6. számú ítélete.
- 22.) az Országos Bírósági Hivatalnak küldött 2013.10.14-i keltezésű levelem,
- 23.) az Országos Bírósági Hivatal 2013.11.14-i keltezésű levele,

Természetesen, ha időközben felmerül bármely egyéb dokumentum hiánya, mellékletként azok megküldését is vállalom.

